

XCII.

Erklæring

over

Forslag til Lov angaaende Ansættelse til Snekastning efter Hartkorn.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 28de Marts 1889.)

Efterat Loven af 30te December 1858 angaaende nogle nærmere Bestemmelser med Hensyn til Snekastningsarbeidet havde forandret § 6 i Reglementet om Snekastningen af 20de December 1799 derhen, at Arbejdets Fordeling paa Landet skulde ske uden Hensyn til Forskel mellem hele og halve Gaarde, Hovedgaardstøt, Beneficiargods og anden Jord efter et af Amdsraadet forfattet Regulativ, hvorved Hartkornets Størrelse, de Bygningssagiftspligtige Bygningers Assurancefum, Bedriften, der føres i Bygningerne, samt Folkeholdet lægges til Grund for Fordelingen, er der opstaaet Tvivl om, hvorledes der burde forholdes med Ansættelsen til Snekastning af Personer, der eie Hartkorn udenfor den Kommune, hvori de bo. Der foreligger en Række Afgjørelser af herhenhørende Spørgsmaal baade af Administrationen og Domstolene, og Indenrigsministeriet har derved i en Skrivelse af 22de Februar 1887 (trykt i Ministerialtidende A for 1887 under Nr. 88) udtalt som en almindelig Regel, at det til en Kommune hørende Hartkorn, hvis Eier eller Bruger boer udenfor Kommunen, overhovedet ikke vil kunne indbrages under Ansættelse til Snekastning hverken af Sogneraadet for den Kommune,

til hvilken Hartkornet hører, eller af Sogneraadet for den Kommune, hvor vedkommende Eier eller Bruger maatte bo. Denne Regel har næppe tidligere været fulgt af Amdsraadene ved Affattelsen af Snekastningsregulativerne, men efterat den er bleven udtalt af Indenrigsministeriet, have Amdsraadene selvfølgelig efterhaanden maattet affatte deres Regulativer i Overensstemmelse dermed, og derved har det paa flere Steder viist sig, at den medfører en Ubillighed, idet saadanne Snekastningspligtige, hvis Eiendomme have Hartkorn i to Kommuner, begunstiges paa de øvrige Snekastningspligtiges Beføstning, da der ikke kan paalignes dem Arbejde efter det Hartkorn, der ligger udenfor den Kommune, hvori de bo.

Hele Udvalget er enig i, at dette er en Ulighed, som der bør raades Bod paa, da den tilfældige Omstændighed, at en Mand's Eiendom skjæres af Kommunes grændsen, ikke er nogen tilstrækkelig Grund til, at han skal slippe for en Snekastningsbyrde, som ellers vilde have paahvilet ham. Dertilmod har der gjort sig forskellige Meninge gjældende i Udvalget med Hensyn til Maaden, hvorpaa man rettest kunde ændre dette Forhold.